

UCHWAŁA Nr 31 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lutego 1971 r.

w sprawie pasów drogowych dróg publicznych.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała niniejsza dotyczy dróg publicznych poza granicami administracyjnymi miast i osiedli oraz poza granicami ciągłej lub skupionej zabudowy wsi.

2. Uchwała nie dotyczy dróg szybkiego ruchu (autostrad i magistrali) w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91).

§ 2. Pasy drogowie dróg publicznych wydziela się, a istniejące pasy drogowe poszerza się:

- 1) przy budowie nowych dróg,
- 2) przy przebudowie dróg istniejących,
- 3) przy budowie dodatkowych urządzeń w pasie drogowym (§ 3 ust. 2).

Rozdział 2.

- Szerokość pasów drogowych.

§ 3. 1. Szerokości pasów drogowych dróg publicznych ustalone są w tabeli, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

2. Szerokości pasów drogowych dróg publicznych (ust. 1) lub ich odcinków mogą być zwiększone w razie wynikającej z wieloletnich programów (planów) budowy lub przebudowy dróg potrzeby zajęcia szerszego pasa dla urządzenia w szczególności:

- 1) jezdni 3- lub 4-pasowej zamiast jezdni dwupasowej,
- 2) nasypów o wysokości większej niż 0,70 m i wykopów o głębokości większej niż 0,70 m, licząc od dna rowu,
- 3) zadrzewienia grupowego,
- 4) stałych dróg objazdowych dla ruchu lokalnego lub specjalnego,
- 5) skrzyżowania drogi publicznej z linią kolejową, z drogą publiczną lub inną drogą,
- 6) ścieżek dla ruchu rowerowego lub pieszego,
- 7) składów materiałów drogowych oraz budynków i baz dla służby drogowej, jeżeli urządzenia te mają być zlokalizowane w pasie drogowym,
- 8) zjazdów, zatok autobusowych lub postojowych, parkingów.

3. Szerokości pasów drogowych dla poszczególnych dróg lub ich odcinków ustalają:

- 1) w odniesieniu do dróg państwowych — wojewódzkie zarządy dróg publicznych,
- 2) w odniesieniu do dróg lokalnych i zakładowych — właściwe do spraw drogowych organy prezydów powiatowych rad narodowych.

Rozdział 3.

Zagospodarowanie pasów drogowych.

§ 4. Pasy drogowe powinny być oznaczone znakami granicznymi.

§ 5. Tereny poza koroną drogi w obrębie pasa drogowego powinny być w szczególności wykorzystane do celów:

- 1) zadrzewienia (zakrzewienia) drogi zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- 2) związanych z utrzymaniem dróg.

§ 6. 1. Tereny poza koroną drogi w obrębie pasa drogowego, które nie mają bezpośredniego wpływu na utrzymanie stanu dróg, a mogą być wykorzystane rolniczo, powinny być wykorzystane zgodnie z ich przydatnością.

2. Szczegółowe warunki i sposoby rolniczego wykorzystania terenów określonych w ust. 1 ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

Rozdział 4.

Usytuowanie wzdłuż pasów drogowych lub w ich granicach urządzeń telekomunikacyjnych, energetycznych, melioracyjnych i innych.

§ 7. 1. Napowietrzne linie telekomunikacyjne i elektroenergetyczne, przebiegające wzdłuż pasów drogowych, powinny być usytuowane poza granicami tych pasów w odległości nie mniejszej niż 5 m od granicy pasa drogowego, ustalonego zgodnie z § 3.

2. Odległości napowietrznych linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych od istniejącego lub projektowanego zadrzewienia drogowego powinny wynosić co najmniej 5,0 m, licząc od środka pni drzew.

§ 8. 1. Linie kablowe telekomunikacyjne i elektroenergetyczne powinny być układane w ziemi poza pasem drogowym co najmniej w odległości 1,0 m od jego granicy.

2. Wszelkie inne urządzenia ułożone w ziemi, jak przewody wodociągowe, kanalizacyjne, melioracyjne, sieci gazowej i ciepłej powinny być układane poza pasem drogowym w takiej odległości od jego granicy i na takiej głębokości, ażeby:

- 1) krawędzie skarpy wykopów pod te urządzenia nie naruszały granicy pasa drogowego,
- 2) nie szkodziły korzeniom drzew rosnących na pasie drogowym oraz istniejącym urządzeniom ułożonym w ziemi,
- 3) w razie urządzenia dróg objazdowych wzdłuż pasa drogowego dla pojazdów konnych, samochodowych lub gąsienicowych — między granicą pasa drogowego a napowietrznymi liniami telekomunikacyjnymi i elektroenergetycznymi — naciski kół pojazdów poruszających się na tych drogach nie wpływały szkodliwie na te urządzenia.

3. Odległość linii kablowych telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych od istniejącego lub projektowanego zadrzewienia drogowego powinna wynosić co najmniej 2,0 m, licząc od środka pni drzew.

4. W pasie gruntu, znajdującym się między granicą pasa drogowego a urządzeniami telekomunikacyjnymi i energetycznymi, wszelkie zamierzenia, dotyczące prowadzenia robót ziemnych mogących uszkodzić te urządzenia, powinny być uzgadniane z właściwymi terenowo jednostkami, eksploatującymi te urządzenia.

5. Minister Komunikacji w uzasadnionych wypadkach może zezwolić na wykorzystanie rowów przydrożnych jako rowów melioracyjnych oraz na ich przebudowę i instalowanie urządzeń melioracyjnych.

§ 9. 1. Na odcinkach dróg, przechodzących przez tereny zalewowe, zalesione oraz tereny zajęte pod sady, na których nie przewiduje się zadrzewień, urządzenia telekomunikacyjne, energetyczne i rurociągi melioracyjne mogą być umieszczane:

- 1) na terenach zalewowych — na skarpach nasypów drogowych, z wyjątkiem nasypów spełniających jednocześnie funkcje wałów przeciwpowodziowych, a w razie niemożności — na krawędzi korony drogi,
- 2) w pozostałych wypadkach — na pasie drogowym poza koroną drogi w miejscach pozwalających na ograniczenie, w miarę możliwości, do minimum wycinania istniejącego drzewostanu.

2. Pas gruntu między drzewami a granicą pasa drogowego może być wykorzystany jako ścieżka dla obsługi napowietrznych linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych, znajdujących się poza pasem drogowym.

3. Minister Komunikacji w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustala szczegółowe warunki usytuowania urządzeń telekomunikacyjnych, energetycznych i melioracyjnych na odcinkach dróg określonych w ust. 1.

Rozdział 5.

Przenoszenie istniejących urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych poza pas drogowy.

§ 10. 1. Istniejące urządzenia telekomunikacyjne i energetyczne, nie odpowiadające warunkom określonym w §§ 7—9, powinny być przenoszone na właściwe miejsca:

- 1) w razie przeprowadzania kapitalnego remontu tych urządzeń,
- 2) w razie budowy lub przebudowy dróg, jeżeli:
 - a) urządzenia te stoją na przeszkodzie wykonaniu zaplanowanych robót drogowych,
 - b) wskutek budowy lub przebudowy drogi powstałyby warunki uniemożliwiające prawidłową eksploatację tych urządzeń.

2. W uzasadnionym wypadku Minister Komunikacji może wyrazić zgodę na pozostawienie w pasie drogowym lub

koronie drogi określonych w ust. 1 urządzeń, na warunkach ustalonych z zainteresowanym ministrem (kierownikiem urzędu centralnego).

3. Przeniesienia urządzeń dokonuje dysponujący urządzeniem:

- 1) w wypadku określonym w ust. 1 pkt 1 — na koszt własny,
- 2) w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 — na koszt zarządu drogi.

§ 11. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Łączności, Górnictwa i Energetyki oraz Obrony Narodowej ustala:

- 1) kolejność przenoszenia urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych poza pas drogowy przy przeprowadzaniu remontów kapitalnych tych urządzeń,
- 2) czasowe ograniczenia zakresu robót przy przenoszeniu urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych,
- 3) zasady uzgadniania i koordynacji planów budowy i przebudowy dróg z planami remontów i przebudowy urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych, znajdujących się w pasie drogowym.

Rozdział 6.

Przepisy końcowe.

§ 12. Traci moc uchwała nr 650 Prezydium Rządu z dnia 16 października 1956 r. w sprawie ustalenia szerokości pasów drogowych dla niektórych dróg publicznych oraz usytuowania wzdłuż tych dróg urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych niskiego napięcia (Monitor Polski Nr 92, poz. 1033).

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Komunikacji i innym zainteresowanym ministrom oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Tomal

Wiceprezes Rady Ministrów

Załącznik do uchwały nr 31 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1971 r. (poz. 88).

TABELA SZEROKOŚCI PASÓW DROGOWYCH DRÓG PUBLICZNYCH

1. Ustala się następujące szerokości pasów drogowych dla dróg publicznych III, IV i V klasy technicznej:

Klasa techniczna drogi	Warianty według normatywu technicznego projektowania dróg publicznych	Szerokość korony drogi m	Szerokość pasa drogowego	
			przy zastosowaniu rowów przydrożnych	bez zastosowania rowów przydrożnych
1	2	3	4	5
III	1	12,0	28,0	22,0
	2	11,0		
	3	10,0	26,0	20,0
	4	9,0		
IV	1	10,0	18,0	16,0
	2	9,0		
	3	8,0	16,0	14,0
V	1	8,0	14,5	13,0
	2	7,5		
	3	7,0	13,5	12,0
	4	6,5		

2. Klasy techniczne dróg publicznych określone są w normatywach technicznych projektowania dróg publicznych.